

Ce este întoarcerea la Dumnezeu? (6)

Cum trăiește un om întors la Dumnezeu?

Charles Henry Mackintosh

Online începând de la: 14.11.2018, Actualizat: 14.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Pot eu sluji lui Dumnezeu în profesia mea?

Trecem acum să studiem partea practică a temei noastre. Ea este cuprinsă în cuvintele: „ca să sluiți Dumnezeului celui viu și adevărat”. Aceasta are o foarte mare importanță pentru fiecare credincios. Noi am fost chemați „să slujim”. Viața noastră toată, începând din clipa întoarcerii noastre la Dumnezeu și până la sfârșitul drumului nostru pe pământ, ar trebui să se caracterizeze prin duhul unei slujiri adevărate, serioase și devotate. Acesta este privilegiul nostru mare, da, datoria noastră sfântă. Nu are importanță cât de mare sau cât de mic este cercul activității noastre sau ce profesie avem noi în viață; dacă ne-am întors la Dumnezeu, atunci avem un lucru de făcut, și anume, să slujim lui Dumnezeu. Dacă este ceva în profesia noastră care este în contradicție cu voia descoperită a lui Dumnezeu și cu învățăturile clare ale Cuvântului Său, atunci trebuie să renunțăm la ea, oricât ne-ar costa. Primul pas al unui slujitor ascultător constă în a părăsi o poziție greșită, să se depărteze de rău.

Imaginează-ți de exemplu un proprietar de cârciumă, care se întoarce la Dumnezeu. Ce va face el? Va putea să continue el o astfel de profesie? Poate el rămâne în apropierea lui Dumnezeu cu o astfel de profesie? Va putea el continua să vândă ceea ce ruinează, produce necaz, înjosire, moarte și pierzare miilor și sutelor de mii de oameni? Poate el să slujească Dumnezeului viu și adevărat stând la barul unei cârciumi?

Nu putem crede aceasta. Suntem considerați că suntem prea duri, prea severi și mărginiți, când scriem așa ceva. Dar nu putem altfel. Trebuie să scriem ceea ce credem că este adevărul. Suntem convinși că prima acțiune a unui posesor de cârciumă întors la Dumnezeu trebuie să fie închiderea localului său și cu toată hotărârea să întoarcă spatele acestei profesii îngrozitoare și păcătoase. A spune că într-o astfel de profesie slujești lui Dumnezeu este după părerea noastră o amăgire îngrozitoare.

Fără îndoială aceasta se poate spune și despre multe alte meserii, așa că cititorul este mișcat să se întrebe: „Ce are atunci un creștin credincios de făcut? Cum poate el constata aceasta?” Răspunsul nostru este simplu: Noi suntem chemați să slujim lui Dumnezeu, și totul trebuie măsurat și verificat cu acest etalon. Creștinul trebuie să-și pună numai o întrebare: „Pot eu să împlinesc obligațiile legate de profesia mea, pentru a glorifica pe Dumnezeu?” Dacă nu, atunci el trebuie să renunțe la ea. Dacă noi nu putem uni Numele lui Dumnezeu cu profesia noastră – dacă dorim să mergem pe drumul nostru împreună cu Dumnezeu și să trăim plăcut pentru El – atunci trebuie să părăsim profesia și să rugăm pe Dumnezeu să ne deschidă o cărare, pe care noi putem merge un drum spre gloria Sa.

El va face aceasta, preamărit să-I fie Numele! El nu lasă niciodată de rușine un suflet care se încrede în El. Tot ce avem noi de făcut este să ne agățăm de El cu toată hotărârea inimii, și El va deschide drumul înaintea noastră. El ar putea să ni se pară îngust, zgrunțuros și singuratic, însă datoria noastră simplă este să stăm înaintea lui Dumnezeu și nici măcar pentru o oră să nu fim în legătură cu ceea ce este în contradicție evidentă cu voia Lui revelată. O conștiință gingașă, un ochi simplu și o inimă supusă vor răspunde la unele întrebări, vor rezolva anumite probleme și vor înlătura unele greutateți din cale. Chiar și roadele naturii dumnezeiești, dacă le permitem să lucreze, ne vor ajuta în anumite situații de derută. „Lumina trupului este ochiul; când ochiul tău este curat, tot trupul tău este, de asemenea, plin de lumină” (Matei 6.22).

Dacă inima noastră este caldă pentru Hristos și bate pentru lucrarea Sa, pentru Numele Său, pentru slujirea lui Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt deschide sufletului comorile multiple ale revelației dumnezeiești și revarsă un fluviu de lumină vie peste înțelegere, așa că noi vedem înaintea noastră drumul slujirii tot așa de clar ca soarele și trebuie numai să pășim cu pași hotărâți pe el.

Noi nu avem voie să uităm nici măcar o clipă, că ne-am întors la Dumnezeu, ca să slujim lui Dumnezeu. Revelarea vieții, pe care o posedăm, trebuie să ia permanent forma slujiri dedicate Dumnezeului viu și adevărat. În starea noastră de oameni neîntorși la Dumnezeu ne-am închinat la idoli și am slujit la tot felul de poftes și plăceri; acum dimpotrivă adorăm pe Dumnezeu în Duhul și suntem chemați să-I slujim cu toate puterile. Noi ne-am întors la Dumnezeu, ca să găsim în El liniștea și satisfacția noastră deplină. Nu este nici măcar o singură chestiune în tot spectrul nevoilor de bază ale unei creaturi din timpul de acum și din veșnicie, pe care noi nu le putem găsi în Dumnezeul nostru infinit de bun și Tată al nostru. El a pus în Hristos, Fiul dragostei Sale, tot ce poate satisface dorințele vieții noi din noi. Este privilegiul nostru să avem pe Hristos locuind prin credință în inimile noastre și să fim înrădăcinați și întemeiați în dragoste, ca să putem pe deplin înțelege împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea, și să cunoaștem dragostea lui Hristos, care întrece cunoștința, ca să fim umpluți până la toată plinătatea lui Dumnezeu (Efeseni 3.17-19).

Întreaga viață o slujbă pentru Dumnezeu

Umpluți, satisfăcuți și întăriți în felul acesta suntem chemați să ne dedicăm cu duh, suflet și trup lucrării lui Hristos și să fim tari, nemișcați, tot timpul sporind în lucrarea Domnului. Noi nu ar trebui să avem altceva de făcut în lumea aceasta. Ce nu se poate face ca lucrare pentru Hristos ar trebui să fie total înlăturat. Aceasta face chestiunea deosebit de simplă. Este marele nostru privilegiu să facem totul în Numele Domnului și spre onoarea lui Dumnezeu. Se vorbește uneori de o chemare lumească, în opoziție cu chemarea sfântă. Însă noi nu credem că este corect să se facă o astfel de diferențiere. Pavel a făcut corturi și a înființat adunări, dar în ambele a slujit Domnului Isus.

Tot ce face un creștin, trebuie să fie sfânt, deoarece este făcut ca o lucrare pentru Dumnezeu. Dacă ne-am gândi permanent la aceasta, atunci aceasta ne-ar face capabili, ca cele mai simple obligații ale vieții noastre zilnice să le aducem în legătură cu Domnul Însuși și în felul acesta să acordăm o demnitate sfântă și un interes sfânt tuturor lucrurilor pe care le facem de dimineața și până noaptea. În loc să vedem în obligațiile profesiei noastre un obstacol pentru părtășia cu Dumnezeu, vom face din ele o ocazie pentru a aștepta instruirea și călăuzirea Sa și apoi să le împlinim într-un fel în care Numele Său sfânt va fi glorificat.

Slujire pentru Dumnezeu în exemplul unei servitoare

Slujirea lui Dumnezeu este în realitate o chestiune mult mai simplă decât noi gândim deseori. Ea nu constă în aceea, că noi facem fapte mari, care depășesc limitele stabilite de Dumnezeu pentru cercul nostru de acțiune. Să luăm ca exemplu o servitoare. Cum poate ea să slujească Dumnezeului cel viu și adevărat? Ea nu poate merge din casă în casă să facă vizite, ca să

vestească unuia sau altuia Evanghelia. Cercul ei de acțiune este în casa stăpânului ei. Dacă ea ar începe să meargă de la o casă la alta, atunci ea ar neglija efectiv lucrarea încredințată ei de Dumnezeu. Să ascultăm următoarele cuvinte ale apostolului:

- **Tit 2.9,10:** Îndeamnă-i pe robi să fie supuși stăpânilor lor, să fie plăcuți în toate, necontrazicând, nefurând, ci arătând toată buna credincioșie, ca în toate să împodobească învățătura Dumnezeului nostru Mântuitor.

Vedem din aceasta că un slujitor prin ascultare, smerenie și sinceritate poate să împodobească învățătura lui Dumnezeu tot așa de bine ca și un evanghelist, care călătorește în toată lumea, ca să-și împlinească misiunea lui înaltă și sfântă.

Și în continuare citim:

- **Efesenii 6.5-8:** Robilor, ascultați de stăpânii pământești, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca de Hristos, nu în slujire de ochii lor, ca unii care caută să placă oamenilor, ci ca robi ai lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet, slujind cu bunăvoință ca Domnului, și nu ca oamenilor, știind că orice bine va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie rob, fie liber.

Cât de plăcut sunt toate acestea! Ce câmp vast deschid aceste cuvinte pentru slujirea noastră! Dar unde se găsește astăzi această simplitate a inimii? Unde este această teamă și acest tremur? Unde este o slujire așa de devotată? Cu regret foarte des descoperim mândrie, egoism, orgoliu și interes personal. Cât de mult trebuie aceste lucruri să dezonoare pe Domnul și să întristeze pe Duhul Său Sfânt! Fie ca în sufletele noastre să se trezească un sentiment profund cu privire la ce se cuvine celor care sunt chemați să slujească Dumnezeului viu și adevărat! Nu este pentru fiecare creștin adevărat o dovadă deosebită a harului lui Dumnezeu, că el poate să-l slujească și să-L glorifice, chiar și în obligațiile obișnuite din casă? Dacă nu ar fi așa, ce va fi din nouăzeci și nouă de creștini dintr-o sută?

Am ales cazul unui slujitor obișnuit din casă, ca să ilustrăm această parte a realizării practice a adevărului care stă înaintea noastră. Nu este nespus de binecuvântat pentru noi să știm că Dumnezeul nostru în harul Său Se coboară, ca să lege Numele Său și gloria Sa cu cele mai de jos obligații pe care le avem în viața noastră obișnuită de familie? Aceasta acordă a tot ce noi facem, de dimineața și până seara, un adevărat interes și o însemnătate de neimaginat.

- **Colosenii 3.23.24:** Orice faceți, lucrați din suflet, ca pentru Domnul și nu ca pentru oameni, știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii; sluiți Domnului Hristos.

În aceasta constă secretul întregii chestiuni. Nu este o lucrare pentru plată, ci o slujire pentru Domnul Isus Hristos și o privire spre El, ca să primim răsplata moștenirii.

Fie ca el să fie mai mult practicat și revelat între noi! Ce putere morală ar oferi aceasta întregii vieți creștine! Ce răspuns triumfător ar fi la toate batjocurile și rafinamentul excesiv al necredinței! Ar avea mai multă putere decât zece mii de argumentări dintre cele mai inteligente. Nici o dovadă nu este așa de tare și concludentă ca viața serioasă, devotată,

sfântă și gata de a se sacrifica a unui creștin, și o astfel de viață poate fi revelată printr-o persoană al cărei cerc de acțiune este limitat de patru pereți ai unei bucătării.

(Este remarcabil că atât în Efeseni 6 cât și în Coloseni 3 pasajele scrise slujitorilor sunt mult mai detaliate decât pasajele adresate tuturor celorlalte clase. În Tit 2 găsim numai slujitorii. Nu sunt indicații pentru soți, pentru stăpâni și pentru copii. Nu vrem să explicăm aceasta, dar nu putem să nu constatăm că este o realitate foarte interesantă; și cu siguranță ne învață ce loc deosebit în creștinătate a fost prevăzut pentru cineva care în zilele de început ale istoriei Bisericii a ocupat locul unui slujitor. Duhul Sfânt folosește multă osteneală să arate unei astfel de persoane cum ea se poate mișca într-un mediu de lucru așa de ispititor. Lui i se arată cu multă dragoste că prin faptul că el își îndeplinește obligațiile, din punctul de vedere al lui Dumnezeu el poate împodobi învățătura despre Dumnezeu Salvatorul și face onoare Numelui lui Isus. Nimic nu poate întrece harul care strălucește din aceasta.)

Nu este vorba despre ceea ce fac, ci despre felul cum fac

Însă viața practică a unui creștin adevărat furnizează nu numai răspunsul cel mai bun la batjocurile celui necredincios și la reproșurile scepticului, ci iese în întâmpinare în mod larg afirmațiilor celor care vor să aducă pe creștin sub Lege. Dacă ni se reproșează că noi nu stimulam la fapte și nu predicăm despre ele, atunci întrebăm simplu: Pentru ce să facem aceasta? Omul, care nu s-a întors la Dumnezeu, nu poate face nici o lucrare, în afară de „fapte rele” sau „fapte moarte”. Toate gândurile lui, cuvintele și faptele lui merită chinul veșnic și focul care nu se stinge niciodată. „Cei care sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu” (Romani 8.8). Ce scop ar avea să se vestească astfel de „lucrări”? Ele pot numai să-i ducă în rătăcire, să-i înșele și să-i orbească și îi trimite în iad cu minciuna în mâna lor dreaptă.

Trebuie să aibă loc adevărata întoarcere la Dumnezeu. Ea este de la început și până la sfârșit o lucrare divină. Dar ce are de făcut cel care se întoarce la Dumnezeu? Cu siguranță nu are nimic de lucrat, ca să obțină viața, căci el posedă viața veșnică ca dar liber al lui Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos. El nu are nimic de lucrat, ca să devină mântuit, căci el este deja mântuit pentru toată veșnicia. Pentru ce este el atunci chemat? „Ca să slujească Dumnezeului cel viu și adevărat”. În ce, când și unde? În toate lucrurile, în tot timpul și în toate locurile. Cel întors la Dumnezeu nu are nimic altceva de făcut, decât să slujească lui Dumnezeu. Dacă face altceva, atunci se dovedește necredincios față de Domnul și Stăpânul său, care l-a dotat, înainte ca El să-l cheme să slujească, cu viața, cu harul și cu puterea, numai prin care se poate exercita slujirea.

Da, cititorul meu drag, creștinul este chemat să slujească. Să nu uităm niciodată aceasta. El are privilegiul să aducă trupul său ca pe o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, aceasta fiind slujirea sa înțeleaptă (Romani 12.1). Aceasta înlătură toate greutățile, reduce la tăcere toate obiecțiile și pune toate la locul potrivit. Nu este vorba de ceea ce fac eu, ci cum fac eu, nu de locul unde mă aflu, ci de felul cum mă comport. Creștinismul, așa cum este el prezentat în Noul Testament, este expresia vieții lui Hristos în cel credincios, este Hristos, prezentat prin puterea Duhului Sfânt în viața zilnică a creștinului. Tot ce stă în legătură cu creștinul, tot ce el spune și face, întreaga lui viață practică, începând din dimineața zilei Domnului și până sâmbătă noaptea, ar trebui să poarte amprenta și duhul acestei fraze mărețe, cu care ne-am

ocupat – „slujirii Dumnezeului viu și adevărat”.

Fie ca tot mai mult să fie așa! Fie ca toți cei iubiți de Domnul, indiferent unde se află, să fie cu adevărat înflăcărați de un entuziasm pentru Hristos mai serios, mai deplin și din toată inima și să caute să facă lucrarea Lui prețioasă.

Tradus de la: [Was ist Bekehrung? \(6\)](#)

Din *Botschafter des Heils in Christo*
Completări după original „Conversion: What is it?”
din *Miscellaneous Writings*, vol. 3

Traducere: Ion Simionescu